

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 3

mm
0
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100

So ho, mine Herrer!

Saa komme vi til

„Den Fjerde“

af mine Egne.

Mine Herrer!

(Min Duel med en tapper Mand af den mosaiske Tro.)

Af den gamle Ferdinand.

Kjøbenhavn.

Saaes hos H. P. Møller, Gammelmynt 20.

V box 37: 1093

Mel. af Grevinden: Nei sørge længe kan jeg ei,
eller

Nei, det er dog for galt.

1.

Det var endnu, me'ns jeg var ung
Og meget kom omkring,
Jeg havde Penge i min Pung
Og savnede slet ingen Ting;
Om Dagen sad jeg med Pibe paa
Og stirred paa Gaden ned,
Om Aft'nen, mine Herrer, saa!

Saa gik jeg gjerne en lille Tour i det Fri; det vil sige: op og ned af Abergade med Haanden i Lommen og en Havanaeser i Munden; ganske som en ægte Driver! men slot — mine Herrer —! slot var Ferdinand; al ja; Damerne stikkede saamen saadan Fingre efter mig, at de tilsidst ikke havde andet end Knoene tilbage og bleve saaledes til Krøblinge for min Skyld! — naa, Gud være med de Stakler! — som De kan tænke Dem

Jeg gik paa alskens Lystighed,
Paa Eventyr og paa — ho ho!
Som sagt, paa Lystighed.

2.

En Aften! — nei, det var en Nat,
Med Maaneskin og Sne,
Jeg havde faaet en Pige fat,
Heel lystelig var hun at see;
Hun syntes mig som et evigt Smil,
Sa, hun var smuk — kan De tro!
Hu, ha! der soer en sleben Piil

Lige lukt ind i Brystet paa mig; det var Kjærlighedsguden, den Stjelm, som fyrede sin Bøsse af mod mig; naa, mine Herrer! jeg gik med Pilen og blev dødelig forelsket i min Ma-

rie; men nu skal De høre! allerbedst som vi gik en Dag, — hun gnadsende paa en Appelsin, — for stikken var hun! — hvem kommer? en Gode, der tidligere havde været hendes Kjæreste, og efter hans Mening var det endnu; han gloede paa os; gik hen til min Marie, rev hende fra mig og sagde til mig:

Min guter Mand det er os To,
Min guter Mand det er — ho ho!
Det er for Lidt for To.

3.

„Hvad!“ raabte jeg, „hvad mener De,
„Taler De inte i Spøg?“
„Nei!“ svarte han, nu maa jeg lee!“
„Eh!“ sagde jeg, „gjør ingen Støi,
„I Ro og Fred gjør vi Sagen klar,
„Da den kun angaaer os selv;“
„Og hvis De Mod i Brystet har!

Mod, ja, sgu har jeg Mut!“ svarede Israeltien, Gut straffe mig har jeg Mut; og hvis De haver det De taler om, saa mødt mig i Morgen titlig Kl. 9 i Charlottenlund paa Pistoler met so en Knall, at De mit deres Lif kan bøde for Synden De uidentvivel har begaaet mod Marie — eller, ialfsald mod mig! haver De?“ „Sa vel haver jeg!“ svarede jeg, og skal møde paa Pletten

Og sthyde Dem complet ihjel
Med Penge, Hud og Haar og Sjæl,
Med Penge Hud og Haar.

4.

Og rolig vendte jeg mig bort
Fra hende og fra ham,
Min Esstovsruus var ifkun kort
Og endte med Spot og med Skam;
Den næste Dag jeg fra Morgenstund
Spadsfered i Mag og Ro,
Tog Veien til Charlottenlund

Med Pistoler i Lommen, overbeieude den mulige Forandring jeg kom til at gjøre; jeg kom derud bestemt Kl. 9. Ho ho, en Vogn kommer; der sidder den blege Marie med den endnu blegere Moses. Med kold Hoslighed hilse vi paa hinanden; jeg lader min Pistol. — Sæden stjalver og ryfter Krudtet udenfor Hullet, — jeg er som Fis! endelig er han færdig; jeg er den Fornærmede og har det første Stud; — for at spare Blod foreslaaer jeg at vi skulle ligge paa Måven med Benene mod hinanden og fyre bagud. Sæden gaar ind derpaa og lægger sig gysende, Marie tæller en — to — jeg reiser mig sagte — tre.

Jeg stjød tilveirs og slog et Slag
Med Haanden paa hans trinde Bag,
Med Haanden paa hans Bag.

5.

Han streg, sprang op og foer afsted
Igjennem Duff og Krat,
Dg først da Solen den gik ned
Vi paa Duellanten fik sat;
Bespimmet dybt han i Skoven laae,
Vilbte sig ind han var væk,
Men da han sin Marie saae

Dg mig ved hendes Side, reiste han sig halvt overende og stonnebe: Vær mig paa Lazarettet før jeg døer og forbløder mig!" „Du er ikke saaret, Moses!" hvidstede Marie, „Ferdinand var edelmødig nok til at skyde i Luften. „Såke saaret!" ach, jeg hørte jo Knaldet og sølte Kuglen hier!" „Nei, han smat Dig kun der med Haanden. Vagen er fuldkommen i Orden!" Ach, ach! raabte han og sprang op — omfavne mig — kysede mig og sagde til mig, at jeg kunde forlange hos hans Marie fuld Betaling for Vagen, — tilsidst gav han en Flaske Champagne.

Dg kom sig hurtig af sin Skræk,
Dg kom sig af sin Skræk — ho ho!
Dg kom sig af sin Skræk.